

A Ludovika irányából ekkor futva közeledett egy feketeláb, akire a törzs jelen levő tagjai több más harcossal együtt az őrséget hagyták a táborukban. Messziről kiabálta Repülő Tomahawk nevét, ezúttal nem az indián, hanem a rendes nevét.

- Gyuri, Gyuri, Balogh Gyuri! Szűcs Jóska kezében felrobbant a gránát! Nem volt benne a biztosító szög, mondtuk neki, ne játsszon vele, de piszkálta, tőből letépte a karját!

A feketelábok döbbenetesen néztek egymásra. Repülő Tomahawk futni kezdett a Ludovikán és a templomon is túl fekvő táboruk irányába. A többiek követték. Kígyófog még egy szúrós pillantást vetett Megtalálóra, majd megfordult, és a többiek után sietett. Hát ez volt az a robbanás, amelyet néhány perce hallottak, de senki sem törődött vele, akkoriban nem volt meglepő egy-egy távoli dőrej.

Megtaláló furcsa ürességet érzett magában. Még remegett a lába az ijedségtől. Megkönnyebbülésébe valami szégyenféle vegyült. Nem folytatta útját a Senki Kertje felé, hanem megvárta, míg a feketelábok eltűnnek, majd ő is visszafelé, a saját házuk felé indult. Az a döntés érlelődött benne, hogy nem akar Vadbivaly lenni. Inkább ne legyen az övé a nagy tett toll, de ne legyen ő Vadbivaly.

Bekéredzkedett Csillához.

- Megjöttem az orvostól. Azt üzeni, hogy vigyázzunk a gyerekre, ne engedjük akármivel játszani. - Lenyelte a könnyeit. Egy indián nem sírhat, különösen egy lány előtt.

PATAKI FERENC: ÖRÖK ÉVA (1984)